

Postanowienie z dnia 1 czerwca 1999 r.

II UZ 64/99

Wniosek o przywrócenie terminu do złożenia kasacji podlega rozpoznaniu przez sąd drugiej instancji, a nie przez Sąd Najwyższy w postępowaniu wywołanym złożeniem zażalenia na postanowienie o odrzuceniu kasacji.

Przewodniczący: SSN Teresa Romer, Sędziowie SN: Kazimierz Jaśkowski, Jadwiga Skibińska-Adamowicz (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa Ryszarda C. przeciwko KGHM „P.-M.” Spółka Akcyjna – Oddziałowi Huta Miedzi „G.” w G. o ustalenie choroby zawodowej, na skutek zażaleń wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 13 kwietnia 1999 r. [...]

1. o d d a l i ł zażalenia,
2. przekazał wniosek o przywrócenie terminu zawarty w zażaleniu z dnia 22 kwietnia 1999 r. Sądowi Okręgowemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu do rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy w Głogowie wyrokiem z dnia 11 lutego 1998 r. oddalił powództwo Ryszarda C. przeciwko KGHM „P.-M.” S.A. Oddział Huta Miedzi „G.” w G. o ustalenie, że w okresie pracy u strony pozwanej nabył chorobę zawodową w postaci choroby wibracyjnej.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu, po uzupełnieniu postępowania dowodowego, wyrokiem z dnia 17 grudnia 1998 r. oddalił apelację powoda, wskazując, że materiał dowodowy zebrany w sprawie, a przede wszystkim opinie lekarzy biegłych wykluczyły istnienie u powoda choroby zawodowej, a jego przejście w 1992 r. na rentę inwalidzką III grupy spowodowane było ogólnym stanem zdrowia.

Wyrok Sądu Wojewódzkiego został powodowi doręczony dnia 9 marca 1999 r. W dniu 2 kwietnia 1999 r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła kasacja powoda, sporządzona przez niego osobiście i zawierająca wniosek o ustanowienie dla niego adwokata z urzędu. Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 1999 r. wniosek ten został uwzględniony.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 1999 r. Sąd Okręgowy odrzucił kasację „osobistą” powoda na podstawie art. 393⁵ w związku z art. 392² § 1 KPC.

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie, twierdząc, że jeżeli kasacja sporządzona przez niego osobiście została złożona przed upływem terminu miesięcznego i zawierała wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu, to Sąd Wojewódzki nie był uprawniony do jej odrzucenia.

Na postanowienie z dnia 13 kwietnia 1999 r. odrzucające kasację złożył także zażalenie pełnomocnik powoda z urzędu adw. Waldemar T., podając, że „zaskarża w/w postanowienie w całości wraz z wnioskiem o przywrócenie powodowi terminu do wniesienia kasacji sporządzonej przez wyznaczonego pełnomocnika z urzędu”. Wyjaśnił, że informację Okręgowej Rady Adwokackiej w W. o wyznaczeniu go pełnomocnikiem powoda otrzymał dnia 9 kwietnia 1999 r. w godzinach popołudniowych, nie miał więc możliwości sporządzenia kasacji w terminie. W związku z tym wniósł o przywrócenie terminu do złożenia kasacji i uznanie, że „zażalenie było konieczne i zasadne”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu kasacji i wniosek o przywrócenie terminu są dwiema różnymi instytucjami procesowymi i podlegają rozpoznaniu według różnych przepisów.

Postanowienie o odrzuceniu kasacji sporządzonej i wniesionej osobiście przez powoda nastąpiło dlatego, że stosownie do art. 393² § 1 KPC kasacja powinna być wniesiona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Przepis ten ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że Sąd Okręgowy nie mógł skierować do rozpoznania przez Sąd Najwyższy kasacji niedopuszczalnej, a jej odrzucenie było konieczne. Wprawdzie zgodnie z art. 393¹⁸ KPC na postanowienie sądu drugiej instancji o odrzuceniu kasacji przysługiwało powodowi prawo złożenia zażalenia, z którego skorzystał, lecz podstawy do uwzględnienia zażalenia i uchyle-

nia zaskarżonego postanowienia nie mógł stanowić wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu. Wniosek taki bowiem nie ma wpływu na bieg terminu miesięcznego do wniesienia kasacji (nie przerywa go ani nie przedłuża). Poza tym pełnomocnik wyznaczony z urzędu nie może „skorzystać” z kasacji „osobistej” strony, lecz musi sporządzić kasację własną, zgodną z wymaganiami przewidzianymi w art. 393³ KPC.

Z tego względu, stosownie do art. 385 i art. 397 w związku z art. 393¹⁹ KPC, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako niezasadne.

Tak samo Sąd Najwyższy ocenił zażalenie, które w imieniu powoda wniósł jego pełnomocnik z urzędu adw. Waldemar T. Zażalenie to bowiem nie zawiera żadnych zarzutów podważających prawidłowość postanowienia o odrzuceniu kasacji, a jedynie wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia przez pełnomocnika. Dla rozpoznania jednak takiego wniosku przewidziane jest postępowanie określone w art. 168 i następnych KPC wraz z wymaganiami zawartymi w tych przepisach. Przywróceniu terminu nie służy natomiast postępowanie wywołane złożeniem zażalenia na postanowienie sądu pierwszej lub drugiej instancji o odrzuceniu środka odwoławczego. Wniosek o przywrócenie terminu podlega rozpoznaniu przez sąd, który uznał, że czynność procesowa nie może odnieść skutku z powodu upływu terminu.

=====